

РЕШЕНИЕ

№ 5352

гр. София, 10.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1736** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. З. Г. против решение от 29.08.2017 г., постановено по НАХД № 1826/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № 161956-0201811/02.09.2015 г. на началника на сектор „Оперативни дейности“ в дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на А. З. Г. на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е основателна, но по основания, различни от изложените в касационната жалба.

С решение от от 29.08.2017 г., постановено по НАХД № 1826/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в, е потвърдено наказателно постановление № 161956-0201811/02.09.2015 г. на началника на сектор „Оперативни дейности“ в дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на А. З. Г. на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 24.7.2015 г. в 05.40 ч. на фискален контролен пункт „Тържище С.“, находящо се в [населено място], [жк], [улица], при извършена проверка било установено, че А. З. Г. като водач на транспортно средство с рег. [рег.номер на МПС], превозва стоки с висок фискален риск (пъпеша, краставици, домати и череша), като същият не представил документи придружаващи стоката. Бил съставен АУАН (в който като дата на извършване на нарушението била посочена датата 24 юли 2015 г.), въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че както АУАН, така и наказателното постановление, са съставени, респективно издадени от компетентни лица, приел е за извършено нарушението по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е направил законосъобразни изводи по отношение на извършеното нарушение, но следва да се съобрази изтеклата абсолютна погасителна давност.

Съобразно посоченото в наказателното постановление нарушението е извършено на 24 юли 2015 г. В административно наказателното производство съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, които изключват отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането по чл. 11 от ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност – и за тези по глава II от НК (неизбежната отбрана по чл. 12 от НК, гражданският арест по чл. 12а от НК, крайната необходимост по чл. 13 от НК, оправданият стопански риск по чл. 13а от НК, грешката по чл. 14, ал. 1 от НК, случайното деяние по чл. 15 от НК и изпълнението на неправомерна служебна заповед по чл. 16 от НК), така и за тези по глава IX, в т. ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 от ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на дееца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 от ЗАНН. По силата на субсидиарно приложимия чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление) за административни нарушения давността е 3 г. Съгласно чл. 80, ал. 1

от НК вр. чл. 11 от ЗАНН тя тече от довършването им, а за тези, които траят непрекъснато или са продължавани - от прекратяването им. Спира по чл. 81, ал. 1 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се съгласно чл. 81, ал. 2 от НК с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо преследваното лице, след което тече нова давност. Независимо от това колко пъти и за какъв период от време е спирана и прекъсвана, съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН преследването на административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с S надвишава предвиденият 3-годишен такъв по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 11 от НК. Следователно, във всички случаи отговорността по чл. 6 от ЗАНН давностно се погасява 4 години и половина след извършване на деянието по чл. 2, ал. 1 от ЗАНН. Това разрешение е общо и важи независимо от вида на нарушението и субекта на отговорност. Изключенията му са изрично предвидени в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и са приложими единствено за нарушения на нормативни актове, уреждащи бюджетната, финансово-стопанската, отчетната и хазартна дейност. Случаят не попада в това изчерпателно изброяване, така че разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 (редакция към момента на извършване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 81, ал. 3 от НК остават субсидиарно приложими по чл. 11 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено за наказването на нарушения по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК, което е извършено на 24.07.2015 г. Именно поради това, броена от тази дата, съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, на която деянието е завършено, 4, 5 - годишната абсолютна давност по чл. 80, ал. 1, т. 2 вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН за административното им наказване по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК е изтекла на 24.01.2020 г., преди образуването на съдебното производство пред настоящата инстанция. При съобразяването му административно наказателната отговорност по наказателно постановление № 161956-0201-811/02.09.2015 г. понастоящем е по право изцяло погасена. Пропускането на абсолютния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 2, вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществена санкция по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК, което е извършено на 24.07.2015 г.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде отменено, като следва да бъде отменено и наказателното постановление.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение от 29.08.2017 г., постановено по НАХД № 1826/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № 161956-0201811/02.09.2015 г. на началника на сектор „Оперативни дейности“ в дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на А. З. Г. на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК

и вместо него ПОСТАНОВЯВА
ОТМЕНЯ наказателно постановление № 161956-0201811/02.09.2015 г. на началника
на сектор „Оперативни дейности“ в дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с
което

на А. З. Г. на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК е наложено административно
наказание глоба в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 2 от ДОПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: